

Spolufinancováno
Evropskou unií

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Projekt: Místní akční plán rozvoje vzdělávání IV ORP Tachov,
registrační číslo: CZ.02.02.XX/00/23_017/0008572

VÍTĚZNÉ PRÁCE

literární soutěže

Co se mi líbí na místě, kde žiji

†
Tachov

Próza – žáci 4. a 5. tříd

Lucie Duršpeková, ZŠ Bor

Co se mi líbí na místě, kde žiji

Žiju v Plzeňském kraji, v okrese Tachov v malém městě Bor. Mám na něm ráda, že máme moc zábavné kino, máme hodně městských akcí. Máme tu základní školu, do které chodím, máme tu dvě školky a jednu střední školu.

Hodně se mi líbí „Den jablek a medu“ na podzim. Líbí se zámecký park, máme tam jezero. Máme tam udělanou cestu vhodnou i na chůzi i na kolo. Je tam i dřevěná cestička, která vede k východu, ale můžeš zatočit doprava a jít k altánku, tam jsou i klády, na které si můžeš sednout. Dělají se tam i školní běhy, které pořádá základní škola. Je tam klid. Jsou tam často „Pohádkové cesty“, ve kterých projdeš celý park a plníš úkoly a pak dostaneš odměnu. Ale jsou tam i jiné akce.

Vedle parku je i borský zámek, konají se na něm i další akce, například v prosinci je tam Mikuláš s andělem a čerty, nebo i svatby. Tyhle všechny věci mám na borském parku ráda.

Justýna Vokurková, ZŠ Bor

Co se mi líbí na místě, kde žiji

Na Boru mám ráda, že můžu chodit ven s kamarádkami. A kdybych potřebovala do Tachova, jsem tam za pět minut. Mám ráda Bor také proto, že tam mám kroužek. A kdybych potřebovala do obchodu, tak si tam hned dojdu. Taky se mi líbí park (až na ten nepořádek), ráda tam chodím se psem na procházku. Ale nejradši mám zámek, je tam sice zima, ale je tam hodně akcí.

V Boru je také parket, je tady také hodně akcí. V Boru je také moje škola. Ještě mám ráda hřiště, nové i staré, ale spíš to staré. A mám ráda taky kino. Mám tu dobré kamarádky, líbí se mi ti pizzerie u paní Chvátalové, ale i nová Rud's pizza. Ještě se mi líbí stadion, je u něj skatepark. A také se mi líbí knihovna, je tam hrozně hodná paní knihovnice.

Spolufinancováno
Evropskou unií

Elissa Völgyi, ZŠ Bor

Co se mi líbí na místě, kde žiji

Bor

Líbí se mi:

že se tady konají různé akce.

Že na Vánoce máme ozdobené lampy.

Že tady mám hodně kamarádů.

Že ve škole mám hodnou paní učitelku.

Že tady mají nádherný hrad, zámek a kostel.

Že tady mají velké hřiště.

Že tady je krásný park.

Že na Vánoce je tady nádherný stromeček.

Že ve škole nám paní učitelka vše hezky vysvětlí.

Že tady dělají hezké účesy.

A že tady mají vynikající pizzu.

Próza – žáci 6. a 7. tříd

Valerie Amy Majer, ZŠ Zářečná

Soužití s přírodou

Bydlím v malé vesnici jménem Horní Plezom. Moc se mi tu líbí, protože je tu klid a krásná příroda. Každé ráno slyším nádherný zpěv ptáků, vítr v korunách stromů a občas zvuky našich zvířat. Večer můžu pozorovat hvězdy, protože tu není moc pouličních světel, která by rušila noční oblohu. Máme slepice, králíka a taky kočky, které si dělají, co chtějí.

Kousek od našeho domu je obrovský strom, kam ráda lezu. Je to moje tajné místo, kam si беру knížku a čtu si schovaná mezi listy. Když fouká vítr, listy krásně šustí a já si tam připadám jako v jiném světě.

Naše vesnice je hodně klidná, možná až moc. Moc dětí tu není, takže si většinu času musím najít zábavu sama. Ale vlastně mi to nevadí. Chodím na procházky, starám se o zvířata nebo si jen sednu ven a koukám na oblohu. Nejradši mám podzim, když je všechno barevné a vzduch voní po spadaném listí.

Na podzim mám nejradši to, že rána jsou chladná, ale přes den je pořád příjemně. Když jdu po cestě, listí mi křupe pod nohama a občas se zvedne vítr a zafouká mi do vlasů. Stromy mají nádherné barvy – červenou, oranžovou a zlatou.

V zimě je to úplně jiné. Když napadne sníh, vesnice ztichne ještě víc a všechno je pokrytě bílou peřinou. Všude je cítit kouř z komínů. Vzduch je mrazivý a čistý.

Na jaře se všechno probouzí. Stromy začínají kvést, tráva je sytě zelená a vzduch voní svěže a čistě. Ráda chodím ven a pozoruji, jak se příroda mění. Na zahradě se objevují první květiny a ptáci zpívají skoro celý den. V létě je zase úplně jiná atmosféra. Dny jsou dlouhé, teplé a tráva voní sluncem. Chodím bosa po zahradě a sbírám ovoce ze stromů. Někdy si lehnu do trávy se sklenicí domácí limonády a pozoruji motýly tančící na květech.

Někdo by řekl, že je tu nuda, ale já to tak necítím. Mám ráda ten klid, prostor, pocit, že jsem obklopená přírodou. Proto je Horní Plezom pro mě domovem. Nic bych neměnila.

Spolufinancováno
Evropskou unií

Tereza Krutinová, ZŠ Zářečná

Žiji v obci Tisová a jsem za to moc vděčná. Vesnice leží na hlavním tahu z Tachova na Plzeň. Náš dům a okolí, které mám moc ráda, však leží v klidnější části obce. Nejvíce se mi líbí příroda za naším domem. Je tady klidné a nádherné prostředí, moc ráda sem chodím. Nachází se zde louky, lesy, pastviny a rybníky. Na loukách často můžeme spatřit spoustu zvířat, např. srnce, zajíce, lišky atd. Ráda sem chodím s našimi dvěma psy. Lesy jsou ideální místo, kam se jít projít. Za mě skvělé místo na procházku třeba po dni, který se nám moc nepovedl nebo jen tak si jít vyčistit hlavu. Na podzim v lesích roste houby a stromy mají nádherně zbarvené listy. Má to své kouzlo. Na pastvinách se v létě pasou krávy a nádherně se zde pozorují západy slunce. Když je krásné počasí, trávím ve zdejší krajině dostatek svého času. Občas sama, ale většinou s našimi psy. Za mě osobně se mi zde nejvíce líbí v létě. Je teplo a krásné počasí. V létě se tady dá dělat spoustu aktivit, např. piknik. Nebo chodit k rybníkům, do kterých naši psi rádi skáčou, aby se v parnu osvěžili. Ráda jim házím do vody tenisový míček, který mi s radostí nosí z vody ven. Občas se i já v rybníku osvěžím tím, že si namočím nohy, a pak můžu na břehu rybníka obyčejně odpočívat. Na louce poblíž rybníka se nachází balíky sena. Ráda na ně lezu a každou procházku na nich strávím alespoň malou chvíli. Ráda a často na ně chodím i se psy. Občas na mě omylem skočí nebo mě málem shodí, ale abych byla upřímná, vůbec mi to nevadí. Aspoň je zábava. Občas se vyhříváme na sluníčku a je nám fajn.

Na podzim sice není tak krásné a teplé počasí jako v létě, ale i tak má příroda své kouzlo. Cesta na louku a k rybníku je nádherná. Vždy mě potěší pohled na krásně zbarvené stromy. Moc se mi líbí sedět na balících a pozorovat okolí, které hýří všemi barvami podzimu. Spadané listy příjemně šustí pod nohama.

Jak už jsem zmínila, v létě se mi zde líbí nejvíce, ale každé roční období má v přírodě něco do sebe. V zimě miluji pohled na zasněženou krajinu a zamrzlý rybník. Bohužel moc nejde sedět na balících, ale i taková procházka v zasněžené krajině je skvělou volbou. Okolí rybníka je v zimě tiché a klidné, pokryté bílou sněhovou pokrývkou. Led na vodní hladině vytváří krásné vzory. Zatímco stromy v okolí jsou zahalené mrazivým oparem, vzduch je čerstvý a chladný. Každý krok na sněhu zní hlasitě v tichu kolem. A občasné praskání ledu narušuje jinak naprostý klid. Příroda jako by zpomalila svůj běh. Vše je zklidněné a odpočívající v této mrazivé pohádce. Paprsky slunce občas prosvitnou na mrazivou pokrývku, která se nádherně třpytí.

Na jaře se vše probouzí a je moc fajn zase sedět a pozorovat přírodu. Moc se mi líbí jarní květiny, které na louce u rybníka kvetou tak, až zrak přechází. Jsou nádherné a louka má hezčí vzhled. Okolí na jaře ožívá, sníh pomalu roztává a odhaluje zelenající se trávu, která se

Projekt: Místní akční plán rozvoje vzdělávání IV ORP Tachov,

registrační číslo: CZ.02.02.XX/00/23_017/0008572

Spolufinancováno
Evropskou unií

rozpíná na břehu rybníka i na loukách a pastvinách. Ledová pokrývka pomalu taje a voda začíná znovu plynout s jemnými vlnkami, které se třpytí ve slunečních parscích. Stromy kolem

se probouzejí ze zimního spánku a jejich větve se pokrývají novými svěžími listy, které jemně šustí ve vlhkém jarním vánku. Vzduch opět začíná být teplý a svěží plný vůně probouzející se přírody. Ptáci se vracejí, jejich zpěv naplňuje okolí a oživují tuto klidnou krajinu svým zpěvem. Každý krok po měkké půdě je nyní doprovázen cinkáním kapek, které padají z větví na zem. Rybník, v zimě ztichlý a zamrzlý, teď pulzuje životem, jako by opět začínal svůj cyklus. Jaro je probuzení přírody, kdy se den prodlužuje, teplé parsy začínají hřát a probouzejí květiny, stromy a zvířata k životu. Západy slunce v tomto období bývají kouzelné, obloha se zbarvuje do oranžových a růžových odstínů, což vytváří velmi krásnou atmosféru. Velmi často sedávám na kmenech stromů u pastviny za naším domem a pozoruji vycházející měsíc.

Cestou k rybníku si nejde nevšimnout velkého železného kříže v krásném prostředí. Koval ho můj tatka a 15. října 2023 byl vysvěcen tachovským farářem.

Bydlím zde už od malička, moc se mi tu líbí a nic bych neměnila.

Štěpánka Matoušková, ZŠ Zářečná

MÍSTO, KDE ŽIJÍ

Místo, kde žiji, a které mě dělá šťastnou, je taneční sál v Tachově v Základní umělecké škole.

Je to místo, kde se cítím v bezpečí a jsem tam s lidmi, kteří mě podpoří v dobrém i ve zlém. Vždy se tam moc těším. Máme skvělou paní učitelku, která mě taky moc podporuje, vždy když přijdu do sálu, už tam na mě čekají holky, které se mnou tancují, a vždy jsme šťastné, že se zase vidíme. Mám to tam moc ráda, mám z toho místa dobrý pocit, vše je krásně čisté, upravené a jsou tam lidé, před kterými si na nic nemusím hrát a můžu být sama sebou. Mám z tanečního sálu tak moc krásných vzpomínek. Když nad tím tak přemýšlím, dochází mi, jak skvělé věci mě v mém životě potkaly.

Tanec je můj život, nebyť mé skvělé trenérky, nebyla bych vůbec tam, kde jsem teď. V tomto tanečním sále tancuji už od svých 4 let, ale moje první trenérka musela skončit, takže jsem 2-3 roky měla od tance pauzu.

Bylo pro mě neskutečně krásné se tam vrátit, byla jsem šťastná.

Projekt: Místní akční plán rozvoje vzdělávání IV ORP Tachov,

registrační číslo: CZ.02.02.XX/00/23_017/0008572

**Spolufinancováno
Evropskou unií**

Kristýna Švecová, ZŠ Zářečná

MÍSTO KAM CHODÍM

Knihovna v Tachově je opravdu krásné místo. Je to moderní budova, která je zároveň v historickém centru města. Když tam přijdeš, hned tě zaujme, jak je to místo útulné a příjemné. Interiér knihovny je skvělý, prostorný a plný knih o všech možných tématech od pohádek pro děti až po odborné knihy. Pro děti je tu speciální část, kde si mohou číst a hrát, což je super, protože si mohou najít knížky, které je baví. Knihovna také pořádá různé akce, jako jsou besedy nebo výstavy, takže tu není nikdy nuda. Kromě toho si tady můžeš odpočinout, přečíst si knížku nebo se zúčastnit nějaké zajímavé akce. V okolí knihovny je to taky nádherné. Můžeš se projít po parku, který je hned vedle. Knihovna je taky ideálním místem pro všechny, kdo mají rádi čtení, chtějí se učit nové věci nebo si prostě jen odpočinout a strávit čas v klidu. Má skvělou atmosféru a určitě stojí za to ji navštívit.

Próza – žáci 8. a 9. tříd

Karolína Zálišová, ZUŠ Tachov

Co Tachov skrývá?

„A do příštího týdne si připravíte prezentaci na téma: CO MÁM RÁDA NA SVÉM MĚSTĚ.“ To vážně?! A co mám jako napsat o tomhle městě? V Tachově není nic, ale vůbec nic zajímavého. Pro jistotu jsem se koukla na zbytek třídy a tím se ujistila, že nejsem jediná, kdo to takhle vnímá. No, co se dá dělat. Po škole mě nenapadlo nic lepšího než jít ven a zkusit najít něco, co by v Tachově stálo za zmínku. I když pochybuji o tom, že něco takového vůbec najdu.

Mé kroky jako první vedly kolem Kaskád. Měla jsem sluchátka a u sebe tužku a blok, abych si mohla všechno zapisovat. Zhruba u parkoviště jsem se zastavila a rozhlédla se. Ne, stále nic zajímavého. Jen tak pro sebe jsem si sarkasticky pomyslela: „A to mám psát jako o “úžasných” tachovských lampách nebo ještě úžasnějších parkovištích?“ Ta otrávenost mě stále nepřešla a k tomu začalo trochu hřmět. Byla jsem nevrlá a podrážděná.

O kousek dál jsem potkala svoji kamarádku, kterou jsem už dlouho neviděla. „Ahoj,“ pozdravila mě a já jí její pozdrav oplatila. Chvilí jsme si normálně povídaly, než jsme došly k tématu ŠKOLA. Řekla jsem jí o naší prezentaci a ona jen pomalu přikyvovala, pak jí něco napadlo: „Tak můžeš psát o nějaké památce. Třeba o Husmannovu mlýnu.“ „My tady máme Husmannův mlýn?“ zeptala jsem se jí tázvavě s pozvednutým obočím. „No jasně, dole pod zámek.“ „Jo to je tenhle! Už vím. Počkat! Dneska jsme si ve škole o dějepise povídali o nějakém týpkovi, který získal Tachov. Myslím, že to byl Husmann. Byl na Tachovany zlej, krutej a ošklivej, to je jediný, co si pamatuju. Jo a taky že ho Tachov naprosto nesnášel. Ani se nedivím,“ řekla jsem. Ještě chvíli jsme pomlouvaly Husmanna a nějaké lidi z jejich a z naší třídy. Pak jsem se vydala na cestu.

Rozhodla jsem se, že půjdu do aleje. Snad tam najdu nějakou inspiraci. Šla jsem kolem Husmannova mlýnu a najednou mě přepadl takový podivný strach. K tomu se po chvíli přidala i nervozita. A já začala ztěžka dýchat. Měla jsem pocit, že mě někdo sleduje a z té budovy u mlýna jsem slyšela podivné zvuky. Skřípání, vrzání, možná i dětský pláč. Tep se mi zrychlil a já přidala do kroku. Chtěla jsem z tohoto místa raději rychle zmizet.

Zavolala jsem mé nejlepší kamarádce a poprosila jí, jestli nepůjde se mnou do aleje. Lili řekla, že se mnou samozřejmě půjde. Rozhodla jsem se, že jí ale neřeknu, co se mi před chvílí stalo. Čekala jsem na ní u Rychty a nervózně kopala do hromady listí.

**Spolufinancováno
Evropskou unií**

Lili dorazila asi za deset minut. Společně jsme se pak vydaly do aleje a došly jsme až k nově opravené Jízdárně, kde jsme se otočily k návratu domů. Cesta byla ze začátku z kopce, což nám upřímně vyhovovalo. Prošly jsme kolem kavárny a vracely se směrem k Rychtě. Zdálo se, že bude všechno v pohodě. Jenže najednou mě ten neznámý strach přepadl znovu, tentokrát ale silněji a já

se začala klepat. Nohy se mi třásly a já měla pocit, že za námi jede spřežení s koňmi, kteří táhnou kočár. Lili se ke mně vrhla plná obav a objala mě. Netušila, co se děje, což jsem vlastně nevěděla ani já. Nikdy se mi tohle předtím nestalo a o to víc mě to samotnou překvapilo.

Za chvíli jsem už byla zase v pořádku, a tak jsme se vydaly na cestu. Lili mě stále s obavami v očích sledovala a když byla schopna mluvit, zeptala se mě, o co jde. Já ji tedy postupně všechno vyložila a ona se nestačila divit. „A proč si něco neřekla?!“ zeptala se mě a já jen pokrčila rameny.

Další den ve škole se mi stalo něco podobného, ale tentokrát na hodině fyziky, když jsem šla na záchod. Bylo to zvláštní, byla jsem nešťastná a nevěděla, co mám dělat. Naštěstí se to stalo jen jednou a rychle to pominulo. Bylo úterý a to znamenalo, že mám dneska dramaťák a tak jsem se po škole vydala na zámek. Když jsem k němu přicházela, jen tak mimochodem jsem si všimla, že náš tachovský zámek je vlastně docela pěkný. V tu chvíli jsem si i vzpomněla, jak nám paní učitelka říkala, že je v klasicistním slohu. Hezká stavba.

Odpoledne uběhlo rychle a už tu byla středa. Jako první hodinu jsme měli biologii s naším třídním učitelem. On a naše paní učitelka na dějepis si před hodinou o něčem povídali a mě ze záhadného důvodu zase začalo být špatně. „Ale ne!“ řekla jsem si a snažila se to rozdýchat. Pan učitel si toho všiml a zeptal se mě, jestli jsem v pořádku. Já mu na to odpověděla, že jo, ale jemu se to stále nějak nezdálo. „Pojď se mnou pro encyklopedie,“ řekl a já se úplně nerada zvedla ze židle a šla za ním. Ne, že by mi vadilo chodit, ale v tomhle stavu mi to nepřišlo jako nejlepší nápad nebo jak by řekla naše paní učitelka na němčinu: Das macht nicht beste idee.

V kabinetu se na mě zkoumavě podíval a pak se zeptal, co se doopravdy děje. Jelikož jsem mu věřila, všechno jsem mu až do posledního slova vyklopila. Asi o pět minut později zazvonil zvonek a já myslela, že naší konverzaci přeručíme, ale pan učitel nevypadal, že by měl v plánu odejít. „Hmmm, to je zajímavé,“ řekl po chvíli. Na moji obhajobu před jeho výrazem jsem řekla: „Já vím, že si myslíte, že jsem asi blázen, ale,“ chtěla jsem pokračovat, jenže on mě zastavil a ujistil, že mě za žádného blázna nemá. Což mě uklidnilo. Po chvilce přemýšlení mi řekl: „A nevíš, čím by to mohlo být? Není tu něco, co se vším tímhle má něco společného?“ „Nevím,“ řekla jsem, ale pak mě něco napadlo: „Počkat. Všechno to začalo u Husmannova mlýna.“

Projekt: Místní akční plán rozvoje vzdělávání IV ORP Tachov,

registrační číslo: CZ.02.02.XX/00/23_017/0008572

**Spolufinancováno
Evropskou unií**

Potom když jsem šla s Lili z té aleje, tak to jsem měla pocit, že za námi jedou koně se spřežením. Když se mi to stalo tady ve škole, procházela jsem kolem obrazů a Husmann je tam přece taky!“ vykřikla jsem a vzápětí hned dokončila myšlenku: „Zase on! A vlastně o čem jste si povídali s paní učitelkou před hodinou?“ „No o tom, co teď probíráte a ano mluvila o Husmannovi.“ „Tak za to všechno může asi Husmann. Všechno, co se mi stalo, je spojeno právě s ním.“ „Ano, to souhlasím. To spřežení mi dokonce připomíná i tu pověst o Husmannovi.“ dodal pan učitel. „Jakou pověst?“ zeptala jsem se ho a on mi odpověděl, že jako dítě

slyšel pověst o Husmannovi, ale že si ji už moc nepamatuje. Poradil mi, ať raději zajdu za tachovským kronikářem, který ví o ní víc. Jelikož jsem ale nevěděla, kde bych ho našla, tak mi dal adresu.

Po vyučování, které mi skončilo okolo půl druhé, jsem se za ním vydala. Ještě jsem zavolala našim, že přijdu později a pak pokračovala směrem k náměstí. Vzala jsem to kolem tachovských hradeb, o kterých jsem věděla, že jsou jedny z nejdelších dochovaných v republice. Pod zámek jsem to stočila k náměstí do jedné uličky a pak po schodech nahoru došla ke dveřím. Do nich jsem i vstoupila. „Dobrý den,“ pozdravila jsem a lehce postarší pán s bílými vlasy mi od stolu pozdrav oplatil. Řekla jsem mu, co mě trápí a on mě pozorně poslouchal. „Hmmm, to je zvláštní.“ Bylo jediné, co mi na to řekl. U něj jsem byla asi do půl páté a společně nás napadlo, čím by to mohlo být. Zároveň jsme vymysleli, co s tím, ale popořadě.

Nejdříve mi převyprávěl celou tu pověst, která se v Tachově už dlouho traduje. Vypráví se, že Husmann, pán Tachova, byl na Tachovany zlý a krutý, a tak ho za to prokleli. Od té doby tady straší, nejčastěji při bouřkách, kdy Husmann vyjíždí v černém kočáře s černými koňmi a černými psy, kteří mají plameny v očích. Vysvobodit ho může pouze ušlechtilý mladík bez hříchu, který kočár zastaví a řekne: „Husmanne, odpouštíme ti!“. Pak bude Husmann vysvobozený. Najednou to do sebe všechno zapadlo a moje podezření se tím potvrdilo. Kronikář mi taky řekl, že Husmann sice byl krutý a přísný, ale také zakládal v Tachově a okolí mlýny, sklárny, farmy a další, čímž městu hospodářsky prospěl. V tu chvíli jsem si uvědomila svoji chybu a napadlo mě, že bych se mu mohla omluvit. Zeptala jsem se proto kronikáře, kde je Husmann pohřben, a on mi řekl o Husmannovo kapli ve Světcích. Rozhodla jsem se tam zajít.

No, a tak jsem to hned udělala! Od kronikáře jsem se vydala na Světce a dál kolem střední školy, až jsem došla k té kapli. Šla jsem po takové uzoučké pěšince. Byl podzim, všude bylo napadané listí a dělalo to takovou tajemnou atmosféru. Ani jsem nevěděla, že máme v Tachově takové místo. Bylo tu hezky a byl tu klid. Posadila jsem se vedle kaple na takový vyšší balvan a spustila jsem: „Milý Husmanne, chtěla bych se ti omluvit za to, co jsem o tobě řekla.

Projekt: Místní akční plán rozvoje vzdělávání IV ORP Tachov,

registrační číslo: CZ.02.02.XX/00/23_017/0008572

Spolufinancováno
Evropskou unií

Neměla jsem to dělat, vůbec tě neznám a nevím jaký jsi doopravdy byl, a proto se ti omlouvám. Víím, že čekáš na toho, kdo tě zachrání a já slibuji, že se ho pokusím najít. Budu se o to snažit každý den.“ Takhle jsem pak ještě chvíli k němu promlouvala a musím říct, že se mi ulevilo. Když se začalo stmívat, tak jsem šla zpátky domů.

Od té doby jsem měla klid, pravidelně jsem ke kapli chodívala a přišla jsem si s Husmannem třeba jen tak popovídat. Další týden ve škole jsem pak prezentaci odříkala a moc se mi povedla. A ano, teď už víím, že toho, co mám ráda na svém městě, je mnoho, ale hlavně jeho bohatou historii.

Ester Scharnaglová, ZŠ Kostelní

Paprsky zapadajícího slunce ozařují mírné vlnky řeky Mže. Kachny, které se klidným tempem pohupují na vodě, vypadají, že je nic netíží. Jako by měly všechen čas světa. Tenhle pohled ve mně vyvolává zvláštní pocit nostalgie. Jeden by řekl, že to je jen prosté místo, nic tak speciálního na něm přeci není. Jenže pro mě tato řeka, tato cesta i kachny znamenají opravdu hodně.

Nejenže v Tachově bydlím, také jsou zde místa, která v sobě ukrývají víc než se na první pohled může zdát. Na těchto místech jsem si vytvořila velikou spoustu nezapomenutelných vzpomínek. A jedním z těchto míst je právě cesta kolem řeky Mže.

Pocit nostalgie vystřídá pocit štěstí. Nemůžu si pomoci a usměju se. Třpytivé vlnky se pohybují ve směru proudu vody, na které si stále hrají kachny. Připomene mi to den, kdy jsme se tudy procházely s Hely. Sledovaly jsme říční zvěř a smály jsme se z plných plic. Bylo sobotní dopoledne. I když jsme měly plány, krása tachovské přírody nás přemohla. Najednou mě svěží vánek pohladí na tváři. Donutí mě zvednout pohled. Slunce pomalu mizí z obzoru, ale obloha zůstává pestrobarevná.

Jednou jsme si zde s Elli mezi dvěma stromy uspořádaly piknik. I když jsme původně chtěly jít na Vysokou (což je mimochodem také jedno z mých nejoblíbenějších míst v Tachově), nakonec jsme skončily právě zde. Abych pravdu řekla, jsem ráda, že jsme nikam dál nešly. Nádherný výhled na řeku náš piknik spíše o něco obohatil. Podívám se na hodinky, které již ukazují sedm hodin. S hlubokým nádechem se otočím a vydám se směrem domů. Cesta, po které jdu, mi připomene pravidelná, ale nečekaná setkání s Viky. Bydlíme každá jinde, ale nějak se nám vždy povede jít touto cestou ve stejnou dobu.

Spolufinancováno
Evropskou unií

Právě tyhle vzpomínky konkrétní místa dělají tak krásnými. Jsou také důvodem, proč se každý člověk rád vrací jinam. Slunce už je dávno z dohledu. Jediné, co po něm zbylo, je úzký pruh světla nad obzorem. Jelikož se začíná stmívat, otočím se a lehkou chůzí se vydám směrem domů. Víím, že až se vrátím, mamka mi vynadá. Z hodiny klavíru se většinou vracím dřív, a to asi o hodinu. Samozřejmě jsem jí ani nenapsala zprávu, protože jsem jako obvykle zapomněla. Cesta netrvá dlouho, bydlím kousíček od hradeb.

Z dnešního dne mám další spoustu zážitků, na které v budoucnu jistě budu ráda vzpomínat. Když přecházím přechod, na žádná auta si dávat pozor nemusím. Město se již připravuje na klidnou noc. Je čas jít spát.

Eliška Pelešková, ZŠ Kostelní

Bydlím ve větší vesnici kousek od Tachova. Miluji to tady, miluji místní přírodu. Lidé jsou tu velmi přívětiví a milí. Líbí se mi, jak se tady každý s každým zná a všichni jsou navzájem kamarádi. Například, jakmile vejdete do místního obchůdku na návsi, hned všichni ví, kdo jste, či jste. Paní prodavačka zná vaše rodiče a začne vám vyprávět o vaší tetičce, kterou jste ani neznali.

Nejvíce se mi ale u nás ve vesnici zalíbil nově vytvořený spolek přátel dospělých, který zde pořádá spoustu různých akcí. Moc mě nadchl svátek traktorů neboli Traktoriáda. To byla přehlídka všech modelů, se kterými přijeli soutěžící a následně soutěžili o nejhezčí traktor. Odpoledne bylo plné zábavy, hudby a soutěží pro děti i dospělé.

To ale není zdaleka jediné. Konají se zde různé stezky, Halloweenské, na kterých jsem se podílela jako pomocnice nebo velikonoční stezky doprovázené dílničkami pro malé děti. Spolek také obnovil společenskou hru Videostop, kde soutěžící mohou vyhrát zajímavé ceny.

Jako další věc, která mě utvrzuje v tom, že se mi tady líbí, je místní příroda. Je tak neobyčejně krásná. V klidu vám stačí pět minut procházky a dostanete se do přírody. Na rozlehlá pole, rozkvetlé louky nebo do parku, v němž se rozprostírá pár větších rybníčků. Zde mohou rybáři chytat ryby. Já do přírody nemusím chodit daleko, stačí mi podívat se z okna. Ráda při koukání z okna sleduji malé telátko, které si vesele pobíhá v ohradníku.

Celkově mi přijde a líbí se mi, že naše vesnice toho spoustu nabízí a každý se v něčem najde. Muži v dobré kondici hrají fotbal v našem fotbalovém týmu, který je velmi úspěšný a několikrát se umístil první v tabulce. Ráda se chodím na zápasy koukat. Samozřejmě na ty vítězné! Ženy si mohou zacvičit dvakrát týdně s instruktorkou ve zdejší tělocvičně. Využívané je také

Projekt: Místní akční plán rozvoje vzdělávání IV ORP Tachov,

registrační číslo: CZ.02.02.XX/00/23_017/0008572

Spolufinancováno
Evropskou unií

fotbalové hřiště s atletickou dráhou. Hřiště je přístupné každému, a tak se každý může zdokonalit.

Určitě by se našla spousta věcí, které se mi na místě, kde žiji líbí, ale tohle jsou pro mě ta největší NEJ. Jsem spokojena, kde žiji a určitě bych neměnila.

Khalium Bayarmagnai, ZŠ Kostelní

Tachov, malé, nádherné a klidné městečko s tím nejkrásnějším místem široko daleko.

Procházím se v aleji cestičkou podél řeky Mže. Kráčím lehce a bezstarostně, abych si užila každou vteřinu zpěvu ptáků. Stromy do toho tančí a tím způsobují šustění listů. Řeka se jen líně vlní a vytváří uklidňující melodii.

Zastavím se u břehu a sundám si žabky, abych si ochladila unavené nohy. Sleduju, jak si kachny hrají a navzájem se honí. Podívám se na hladinu řeky, kde se odráží modrá obloha a bílé mraky. A tak postupně si prohlížím celý výhled na tuto krajinu a všímám si všech drobností.

Pozoruju, že se vytvářejí příjemné stíny a to znamená, že brzy uvidím západ slunce. Rozhodnu se proto ještě projít. Teploučký vítr vane proti mně a šeptá mi do ucha. Vzduch voní po kytkách a trávě, což mi dodává pocit štěstí. Dostanu chuť na zmrzlinu. Vydám se zpět a koupím si jednu v kavárně U Venyho. Projdu kolem náměstí, které se teď opravuje. Zamýšlím se, jak asi bude vypadat.

Spokojeně lížu zmrzlinu a je mi hezky. Sladká chuť a místa, která mám ráda, mi doufám budou dělat radost ještě dlouho.

**Spolufinancováno
Evropskou unií**

MŠMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Poezie – žáci 4. a 5. tříd

Magdalena Váchová, ZŠ Hornická

Rybníček v Rokli

V Rokli mezi loukou, polem

Leží malý rybníček.

Co tu spatříš? Žáby, ptáky

A k tomu pár rybiček.

Je tu hezky v zimě, v létě,

Krása přírody hned obejmě tě.

Spolufinancováno
Evropskou unií

Poezie – žáci 5. a 6. tříd

Veronika Hrečinová, ZŠ Hornická

Tachov v České republice,
leží blízko u hranice.
je to město s husitskou tradicí,
odehrála se tu bitva smrtící.

Jsou tu pěkné památky,
otevřené na svátky.
pevné hradby co jsou kolem,
nerozboří ani Golem.

Máme tady krásný zámek,
jenž střeží náš klidný spánek.
kostel, který v noci svítí,
dělá krásným naše žití.

Řeka Mže tu protéká,
do moře nám odtéká.
příjemně se tady žije,
pro Tachov nám srdce bije.

Spolufinancováno
Evropskou unií

Ema Gritzová, ZŠ Zářečná

TACHOVSKÝ ZÁMEK

Zámek Tachov já mám ráda,
všude kolem krása samá.
Obklopují jej vysoké stromy,
z nádvoří jsou vidět staré domy.

Střed malého nádvoří,
kamenná kašna tvoří.
Kosi se tam slétají,
rádi se v ní koupají.

Na balkonu krásném
už květy voní.
Na rozlehlé střeše,
malí ptáčci pějí.

Lidé ho rádi navštíví,
o jeho dějinách se dozvědí.
Děti na kroužky přijdou,
a šťastní potom vyjdou.

A tak vím dneska,
že Tachovský zámek je ozdobou města.

Spolufinancováno
Evropskou unií

Alice Sedláková, ZŠ Zářečná

Mé město!

Tachove, Tachove,
můj milý domove.

Mám to tu tak ráda,
bydlím tu i s kamarádama.

To moje bydleníčko,
je opravdu štěstíčko.

Žiji zde už od narození,
rodiče stavěli bydlení.

Sportoviště máme super,
dělám florbal, v hale dupem.

Školy jsou tu největší,
ovšem Zářečná je nejlepší.

Školičky a jesličky,
hodí se pro ty maličký.

Rodiče se nenudí,
v práci se hned zabaví.

Kultury je taky dost,
divadlo je pro radost.

Knihovna vždy vyhlásí
soutěže pro Ty, kteří se hlásí.

A to je vše, o městě,
kterým protéká Mže.

Spolufinancováno
Evropskou unií

MŠMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Lucie Bartošová, ZŠ Hornická

DĚSIVÝ SEN-SVATEBNÍ DEN

Jednoho ponurého zimního dne,
na tachovském zámku někdo řve.
Nikdo neví co to,
Nebo spíš kdo to je.

Slavný rytíř Honzíček
jde tam rychle jak psíček.
Když se blíží k záměčku,
bojí se on trošičku.

Slyší zvuky, vítr mu šeptá
„Nechod tam chlapečku je tam tma velká.“
Ale Honzík neodolá,
láká ho ta mlha temná

Pohlédne-li do dále
Vidí tam jen korály.
Pomalinku postupuje
Plazí se mu k nohám zmije.
Povídá mu „chlapečku, popojdi nám trošičku.
Popojdeš-li, trošičku uvidíš tam holčičku.“

Slavný rytíř zcepení,
V zasypaném kamení
Skoro na ně mdloby jdou
Vidí dívku pohlednou.

Rychle se rytíř oklepe
skočí do toho doupěte.
Popadne dívku do náruče
A za zády slyší smrtku bručet.

**Spolufinancováno
Evropskou unií**

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Náhle ze snu se procitá
na svém lůžku se ocitá
vedle něj dívka spanilá
co za muže si ho zvolila.

A právě dnes je ten slavný den
kdy sňatek bude zpečetěn
a rod Husmanů je zachráněn.

Spolufinancováno
Evropskou unií

MŠMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Komiks – 6. a 7. třída

Michelle Volfová, MŠ a ZŠ Staré Sedliště

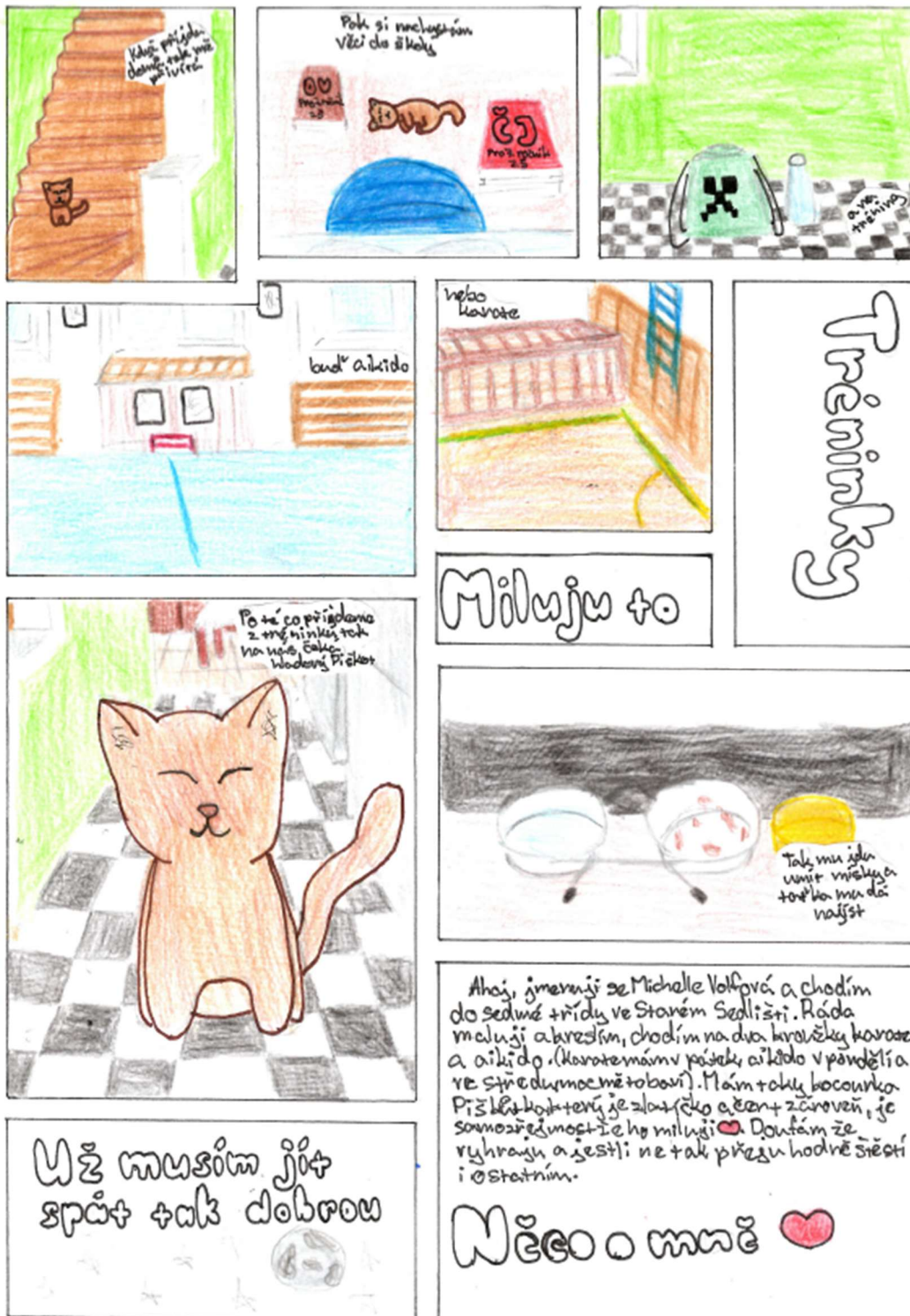
Projekt: Místní akční plán rozvoje vzdělávání IV ORP Tachov,
registrační číslo: CZ.02.02.XX/00/23_017/0008572

Spolufinancováno
Evropskou unií

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Projekt: Místní akční plán rozvoje vzdělávání IV ORP Tachov,

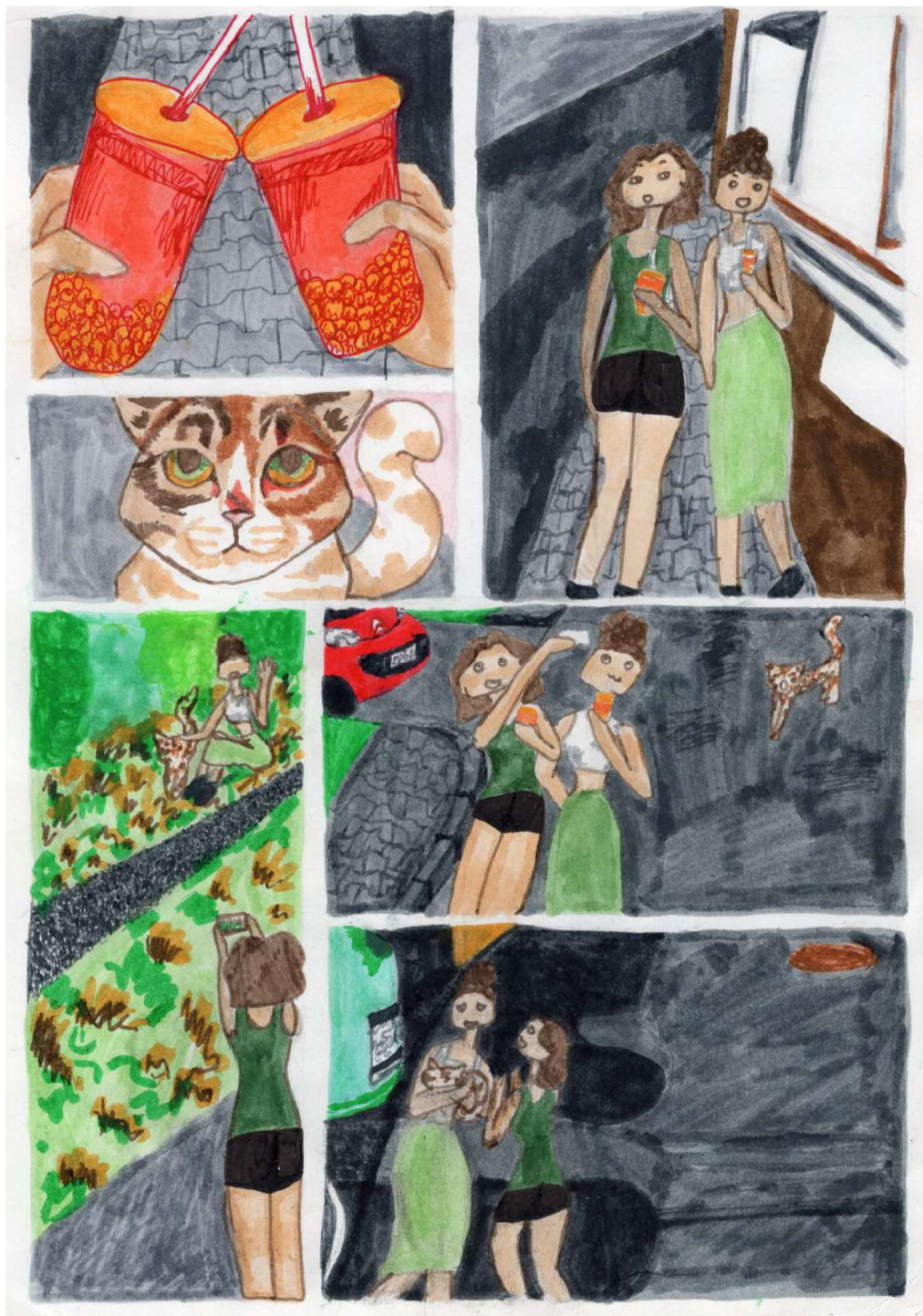
registrační číslo: CZ.02.02.XX/00/23_017/0008572

Spolufinancováno
Evropskou unií

MŠMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Lucie Nekvapilová, ZŠ Zářečná

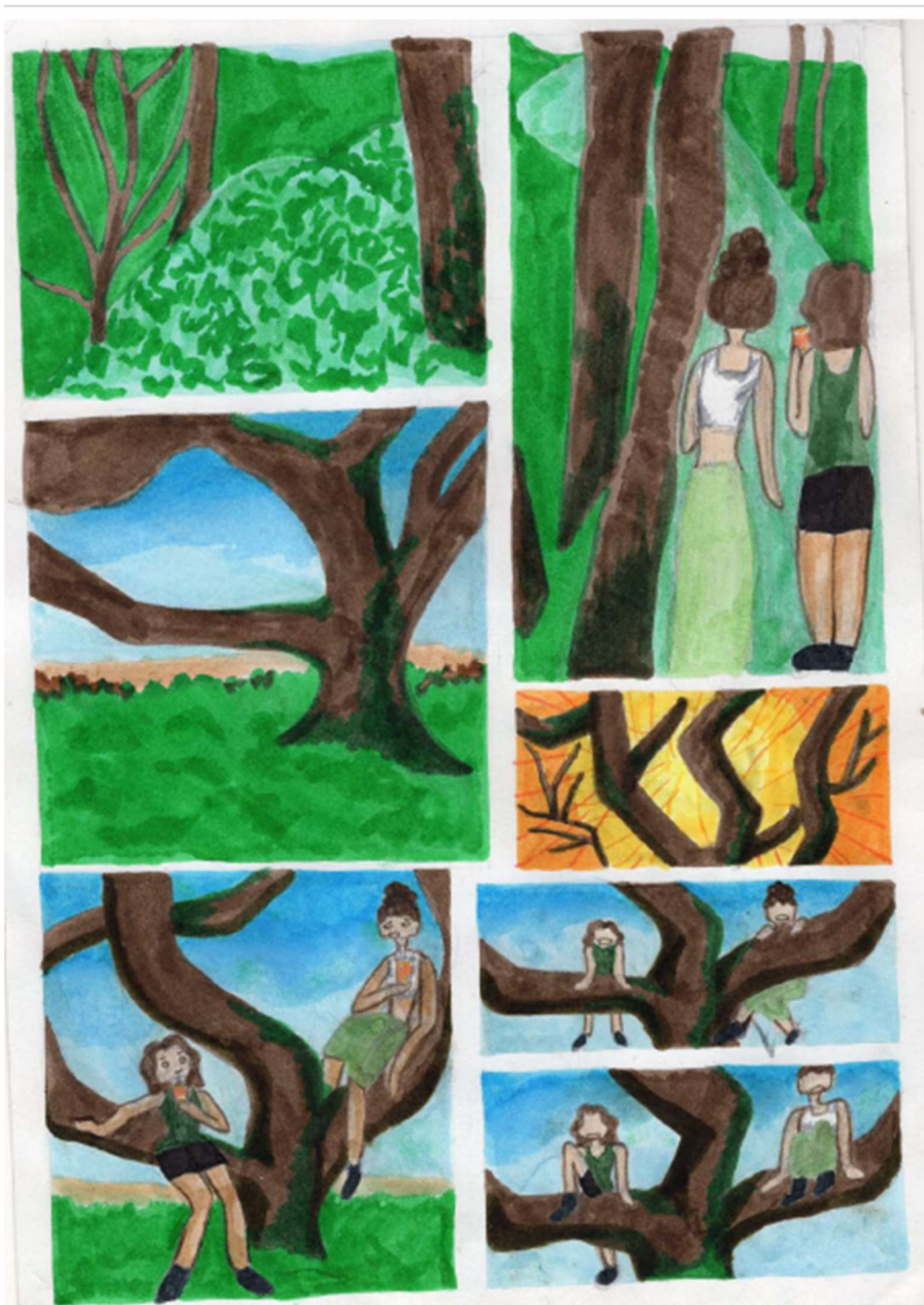

Projekt: Místní akční plán rozvoje vzdělávání IV ORP Tachov,
registrační číslo: CZ.02.02.XX/00/23_017/0008572

Spolufinancováno
Evropskou unií

MŠMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

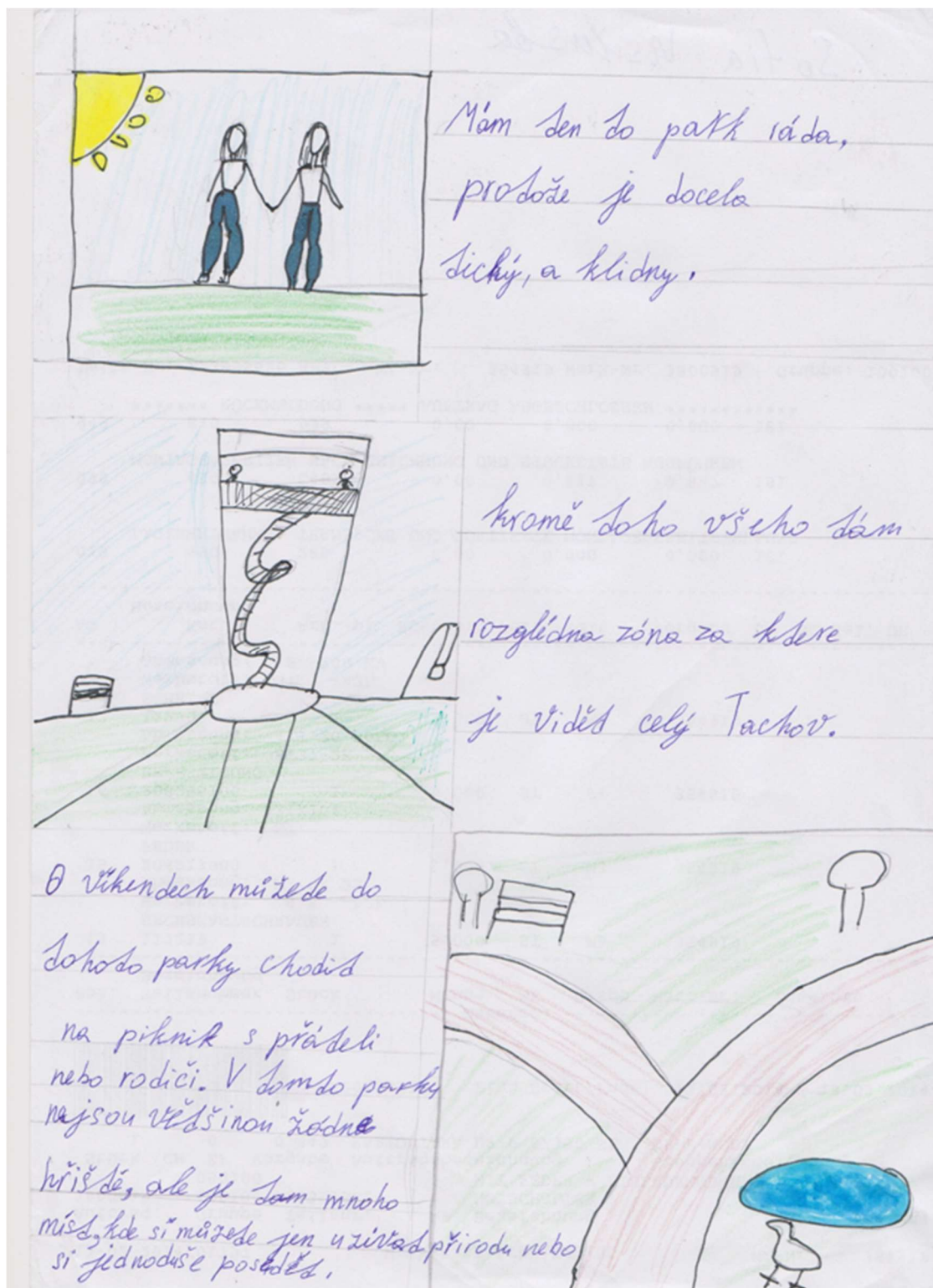
Projekt: Místní akční plán rozvoje vzdělávání IV ORP Tachov,
registrační číslo: CZ.02.02.XX/00/23_017/0008572

Spolufinancováno
Evropskou unií

MŠMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Sofia Uslysta, ZŠ Zářečná

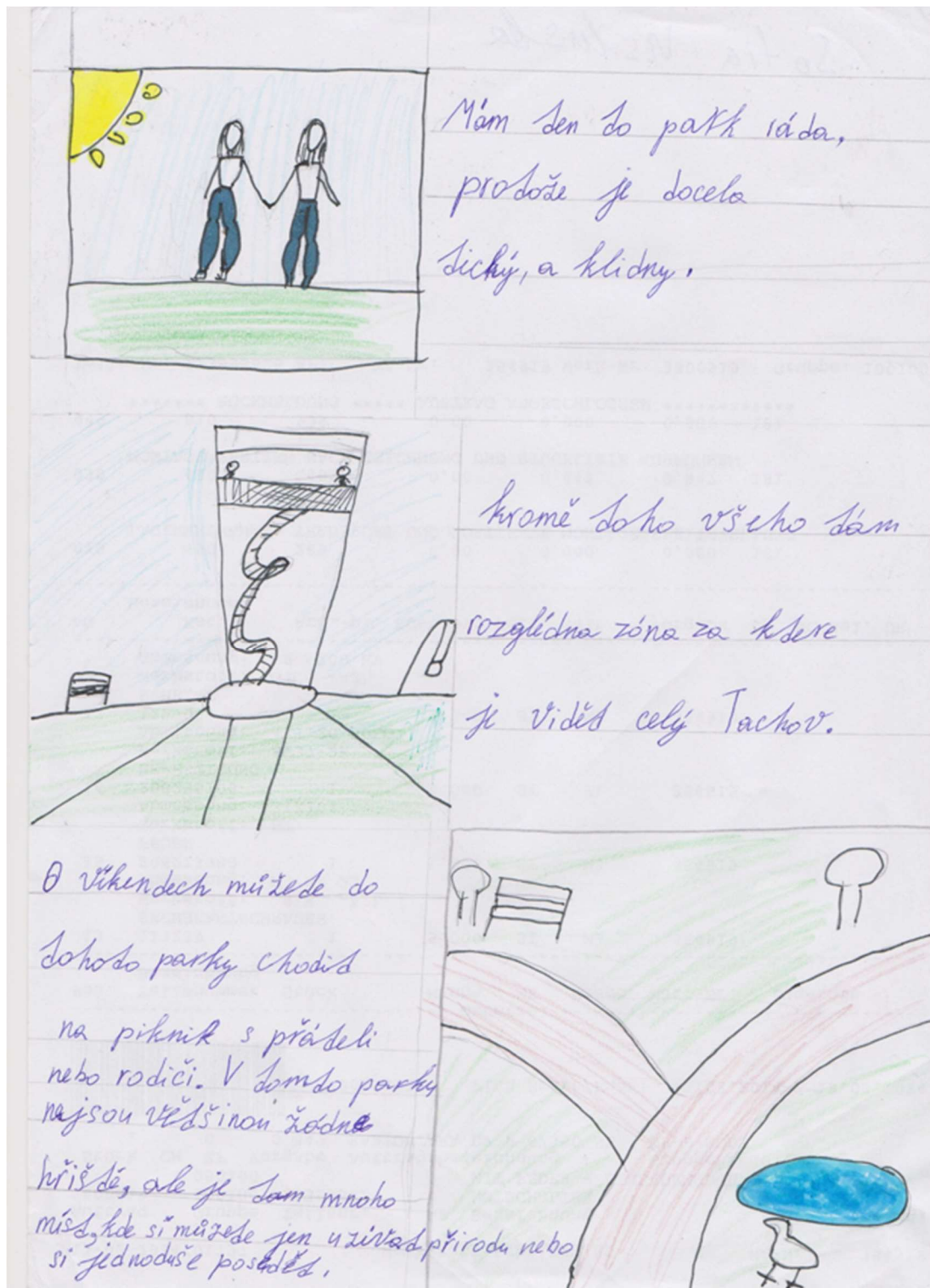
Projekt: Místní akční plán rozvoje vzdělávání IV ORP Tachov,

registrační číslo: CZ.02.02.XX/00/23_017/0008572

Spolufinancováno
Evropskou unií

MŠMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Projekt: Místní akční plán rozvoje vzdělávání IV ORP Tachov,

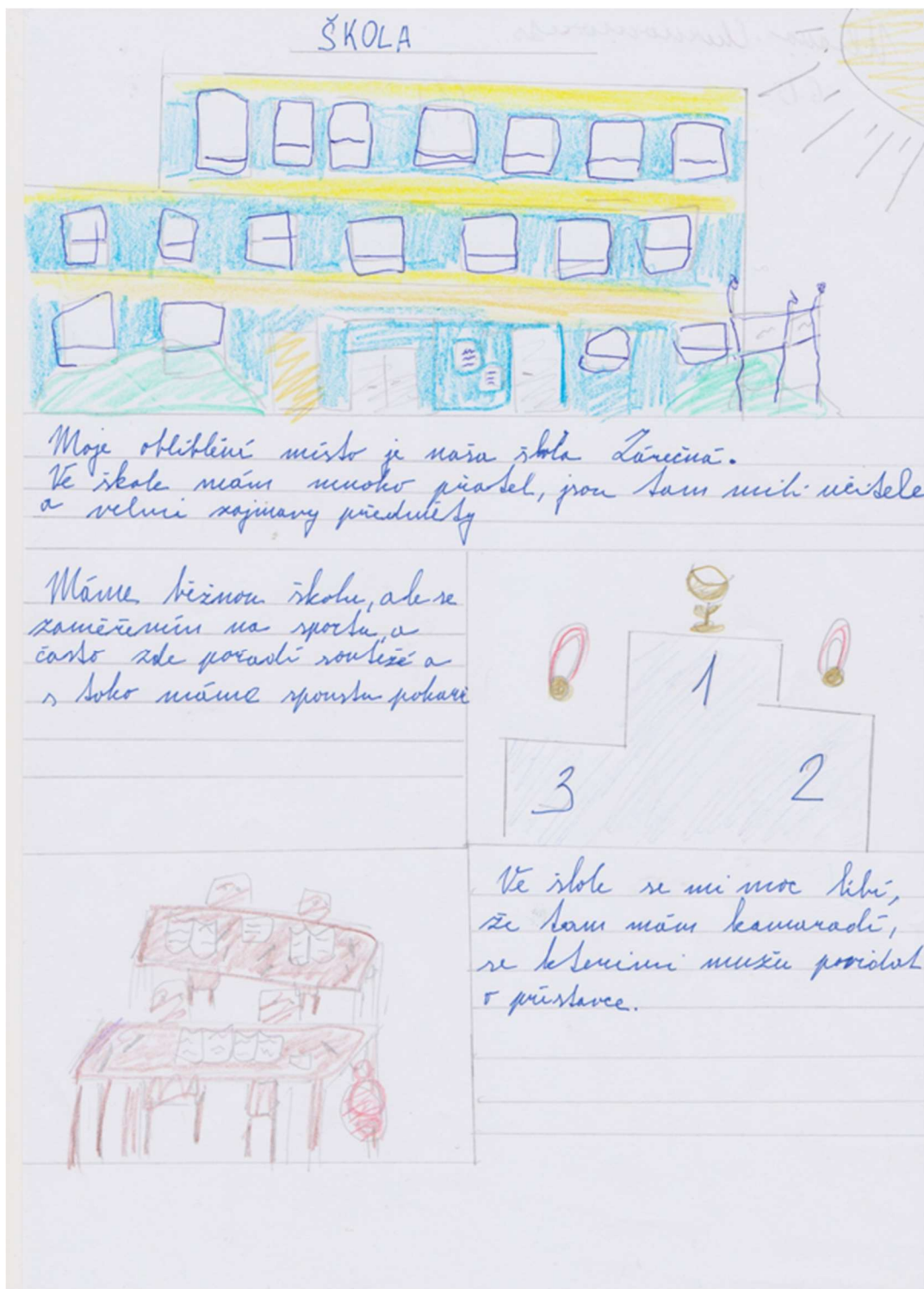
registrační číslo: CZ.02.02.XX/00/23_017/0008572

Spolufinancováno
Evropskou unií

MŠMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Uliana Chernomorets, ZŠ Zářečná

Spolufinancováno
Evropskou unií

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

